

Navždy mladá aneb o neopakovatelnosti okamžiku

Původně jsem chtěla psát o Billie Holiday. Její nezaměnitelný hlas se totiž linul z reproduktoru u Olířkovy boudy, nové kavárny u Štěpnického rybníka. Před očima mám Mela Gibsona a Jamie Lee Curtisovou v romantické sladkobolné scéně z devadesátkového hitu *Navždy mladý*. A právě na tohle téma pomíjivosti jsem chtěla psát. Jenže potom načatý večer dostal úplně jiný spád.

Na Kocouří scénu nám často ve Zpravodaji příliš prostoru nezbývá. Ale nenapsat o té včerejší, kdy improvizované pódium v podloubí štábu ovládli pánové z Hořkýho kafe a následně Laki Mari, by byla vysloveně škoda, protože obě vystoupení se navzdory dešti moc povedla. Zatímco jsem se každou chvíli vykláněla z okna našeho štábu, kdy že už konečně bude ta duha, Honza s Petrem mi čekání zpříjemňovali poetickými texty a hudbou, navozující kavárenskou atmosféru bezstarostného prázdninového odpoledne. Mariin hlas mě následně překvapil nečekanou rázností a ženskou energií, patrně předzvěstí večerního koncertu, kde s triem Ivo Viktorina a sborem Babačka vystupovala nezapomenutelná a nepochybně jedinečná Iva Bittová. Uprímně, ačkoliv Balada pro banditu patří mezi moje redneckní záležitosti, Iviny koncerty nejsou mým šálkem kávy. O to víc mě zajímaly reakce a názory ostatních návštěvníků koncertu. Iva Bittová jednoznačně dokázala rozčeřit vody našeho festivalového rybníčku. Zatímco někteří odcházeli z nádvoří předčasně s tím, že je její vystoupení neoslovuje, jiní nešetřili slovy chvály a barvitými popisy jedinečnosti okamžiku, který Iva s Ivem dokázali na hlavní scéně vytvořit. Často jste hovořili o ryzí ženskosti, syrovosti a prožitku, který sice můžete nahrát na desku, ale nikdy neprozijete tak, jako když před vámi tahle divoženka stojí, existuje, žije a boří hranice každodenního života. Osobně jsem za kladné i záporné reakce moc ráda, protože se vám snažíme nabídnout pestrou škálu umělců a žánrů a každý si může pro sebe objevovat, co mu sedí a hlavně – má z čeho vybírat. Tak jako jsem to včera udělala já, když jsem upřednostnila zpívání s kamarády z Jauvajs a Nathaniky na náměstí před výtečným menu kapely Hm... na nocturnu na Panském dvoře. Jsem si jistá, že bylo skvělé, stejně jako můj hudební program. Kručící žaludek byl jen malou daní za pohled na usměvavého Ježka, na oko vážného a kruté soustředěného Kubu. Na jejich kamarádské špičkování. Na Janičku, jak s další písničkou rychle loví flétnu, aby stihla zahrát mezihru. Na kamarády, co tady v Telči mám. Lenku, Tonína, Huga s Kasandrou, Náčelníka, Boba... bylo jich mnohem víc a nejhezčí na tom všem bylo, jak jsme se všichni najednou objevili právě tady, abychom společnými silami vytvořili něco opravdu krásného a stejně jako Iva Bittová, nezapomenutelného a nepřenositelného. Právě tyhle okamžiky jsou tím, co se mi na Prázdňinách líbí, proč se sem chci a nutně potřebuji každoročně vracet. *Sova*

Víta Marčík – Šípková Růženka

Tak co včera, líbilo? Ano! Tak to je jisté, že budete dneska chtít další pohádku. Ta dnešní o Šípkové Růžence bude v režii pouze Víti staršího, ale bát se nemusíte. Ostřílený pohádkový bard si s Růženkou, princem i protivnými růžovými trny hravě poradí. A s vámi jistě taky!

Jakodoma

Humor, romantika, dobrá nálada a kvalitní hudba – na to vás tahle partička rozhodně naláká. Motorem kapely je písničkář Dušan Bitala a protože máme co do činění s kreativní osobou, tak kapela hraje vlastní tvorbu laděnou do folk-rock-blues-funky.

Pranic

Pražsko-turnovská kapela k nám do Telče přijíždí už poněkolkáté pod vedením evangelického faráře Ondřeje Halamy. Hrají folk, ale nebojí se ani alternativy a možná bude i jazz.

Hradišťtan a Spirituál kvartet

Hradišťtan, s Jurou Pavlicou v čele, je často vnímán jako folklorní soubor. Pravdou ale je, že jejich tvorba, ač vycházející z lidové tradice a filozofie, je žánrově nesmírně široká. Navíc je v podání celého uskupení hraná a zpívána s takovým umem a lehkostí, že má neskutečnou moc spojovat posluchače napříč generacemi a žánry. Původně folklorní kapela má na svém kontě přes třicet významných alb a nespočet ocenění. Hradišťtan v posledních letech stále častěji koketuje s alternativou, nebojí se experimentovat a spolupracuje s mnoha muzikanty napříč širokým spektrem hudebních žánrů. Koncerty Hradišťtanu přináší pohledy na duši, zastavení a prostor pro rozjímání.

Spirituál kvintet roznášel na české hudební scéně radost více než šedesát let a tuhle radost chce dál roznášet i Spirituál kvartet. O pokračování silného hudebního odkazu se starají dva dlouholetí členové původní kapely, Jiří Holoubek a Veronika Součková. Svě síly spojili se dvěma dalšími muzikanty, zpěvákem, skladatelem, banjistou, hráčem na steel kytaru a kontrabas Zbyňkem Burešem a kytaristou a zpěvákem Janem Jandou.

Víta Marčík – Labyrint světa

Vrcholné dílo Jana Ámose Komenského Labyrint světa a ráj srdce je známo coby opus magnum barokní literatury. Má celkem 54 kapitol snoubících kousavou satiru s duchovními myšlenkami a jen jeho původní název vydá na tři standardní zpravodajové řádky. Víťovi Marčíkovi se ho nějakým záhadným způsobem povedlo vměstnat do krabice o rozměrech 3 x 2 x 2 metry x hodina dvacet – a zachovat přitom zásadní myšlenky, sem tam si přibásnit to, co je potřeba, a krátit jen tam, kde si má člověk pointu domyslet sám. Komenský je známý tím, že ač vládl češtinou jako málokdo, snažil se své dílo zpřístupnit všem bez rozdílu; můžeme se tedy směle dohadovat, že by s Víťovým komediantským provedením vřele souhlasil. V typicky marčíkovském teatru se totiž diváci stávají součástí hry, režisér komentuje herce a herec zase potutelně pomlouvá režiséra. I dřevěné loutky se zdají být naprosto živou součástí příběhu. Víťův Labyrint má totiž svoji specifickou mystiku, která dovede pohltnout nejen publikum, ale celý prostor kolem podivné směsice beden, která tvoří scénu. Pojdte se s námi vypravit do ráje srdce i na Olympus Mons a podívat se na svět skrze zbrusu nové okuláry... V půl jedenácté na Panském dvoře!

DRBY Včera se na editora Zpravodaje obrátily dvě rodačky z Humpolce, že se cítí být uražené spojením *humpolácký humor*. Tímto se za nevhodný tvar našeho brněnského příspěvatele omlouváme, nicméně humoru kapely Hm... holky bezesporu rozuměly.

Šneček Tonda včera rozjel svůj limonádový business v krabici od banánů chytře po pohádce Marčíků v parčíku.

Mezi pořadateli se rozjízdí telčské bingo, mřížka 5 x 5 se zábavnými úkoly. Kdo jako první dá panákovou pusu s aspoň šesti Kolářema zároveň, vykoupe se v kašně, ochutná všechny zmrzky od Itala a skončí v drbech?

Žofčina záchranná psí operace slavila úspěch. Pejsek Axa se prospal včera s pořadateli a vrátil se dnes k majitelce.

Objevte scénu s buskery u lodiček!

- Víta Marčík – Bajaja
- Nathanika a Dou NaBoso
- Radim Zenkl & Jitka Čudlá
Hana a Petr Ulrychovi & Javory
- Ivan Hlas trio